

Bönesvar på korallrevet

Vi hade förmånen att åka till Egypten hela familjen och fira jul och nyår. Det hade varit en intensiv höst med skola och arbete. Alla såg fram emot att få njuta av sol, bad och avkoppling. Eftersom vi tog med oss snorkelutrustning och en del böcker så hade vi lite övervikt. På tidigare resor har det aldrig varit några problem. Men när vi skulle checka in på Landvetters flygplats, fick vi betala för varenda kilo. Det hjälpte inte hur mycket jag försökte tala dem tillrätta. Ett mörkt moln lägrade sig ovanför mig och det blev inte bättre när vi satte oss på planet. Vi hade blivit placerade bakom nödutgången. Det innebar att man inte kunde fälla stolarna bakåt överhuvudtaget. I fem timmar fick vi sitta med spikrak rygg. Det var ingen bekväm start på semestern. Men jag försökte fokusera på vår destination och såg framför mig hur jag låg och njöt i solen.

Det mörka molnet ville inte ge sig av ens när vi landade i Egypten. Istället för värme var det en kylig vind som slog emot oss. Vi fick höra att en ovanlig kallfront hade kommit över landet. Tack och lov var hotellet vi kom till fantastiskt. En riktig ”Tusen och en natt – anläggning”, med palmer, blommor, vattenfall och pooler, vackert beläget alldeles intill Röda Havet. Vi hade sett fram emot att snorkla på korallrevet som låg vid stranden. Men eftersom vinden var ovanligt kall var också vattnet kallare än vanligt. Jag badvägrade de första dagarna, men Ola och våra fyra grabbar tvingade sig i. Vår sjuttonåring, Mikael hade av misstag tagit med sig sin plånbok, i fickan på badbyxorna. I den hade han hela sin reskassa. När han kom upp ur vattnet var plånboken borta. Fast han redan var stelfrusen gick han ut en bra stund och letade, men hittade den inte. Även om chanserna tycktes små, bad vi att den skulle komma tillrätta.

Efter tre dagar av kall vind och halvmolnigt blev jag sur på Gud och utmanade honom och sa; ”Vi kom hit för att koppla av i värmen och inte för att frysa. Du som är Allsmäktig och har kontroll över vind och vatten. Ta bort alla moln och kalla vindar och gör vattnet varmare. Imorgon är det julafton och det skulle vara en fin julgåva från dig”. Dessutom önskade jag att mina tonåringar skulle träffa jämnåriga kompisar, för de hade börjat klaga att det bara var ”pensionärer” på hotellet. Gud tål att bli utmanad. När jag vaknande på julaftonsmorgon och öppnade altandörren, strålade solen från en klarblå himmel och en härlig värme slog emot mig. Väl vid stranden var alla sugna på att snorkla, till och med jag. Vattnet var underbart och vi kunde inte se oss mätta på de vackra fiskarna och korallerna. Där ute på revet hörde vi en svensk tjej ropa; ”Finns det någon här som heter Mikael. Jag har hittat din plånbok”. Mikael som var alldeles intill blev överlycklig. Ett sådant häftigt bönesvar och en sådan fin julklapp det blev.

Inte nog med det. Flickan som hittade plånboken, var lika gammal som Mikael och hade en syster i samma ålder som vår äldsta kille. De blev snabbt goda vänner och hade jätteroligt resten av tiden. Dessutom hade de trevliga föräldrar, som vi blev vänner med. Vi hade många fina stunder tillsammans och de var mycket öppna och nyfikna på livet. Den familjen åkte hem några dagar innan oss. När vi tog farväl gav jag dem en ”Offpist”, boken om mitt liv. På nyårsafton några dagar senare fick jag ett sms av mamman. Hon skrev; ”Tack för boken. Den berörde mig mycket. Nu förstår jag att det var Guds mening att vi skulle träffas och dessutom på julafton. Vi ser fram emot att träffas igen. Tills dess önskar vi Er ett Gott Nytt År”.